

джуємося з думкою широкого загалу фахівців, які наполягають на тому, що у сучасних умовах українське суспільство не готове до легалізації зброї. «У нас йде війна, і тому я не ризикував би вводити настільки глобальні зміни. Ось війна закінчиться, суспільство охолоне, окріп осяде і потім слід приймати рішення», – зазначив нещодавно голова Національної поліції С. Князев.

Таким чином, можемо констатувати, що протидія незаконному обігу вогнепальної зброї залишається пріоритетом діяльності Національної поліції та її ефективність також залежить від співпраці з СБУ та Військової службою правопорядку Збройних Сил України.

1. Бережна О. Обіг зброї в Україні: зброя є, закону – немає / О. Бережна [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zbroya.info/uk/blog/9856_obig-zbroyi-v-ukrayini-zbroia-ie-zakonu-nemaie/.

2. Весоловські Т. Донбас може стати ключовим незаконним ринком зброї у світі / Т. Весоловські, Я. Полянська [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.radiosvoboda.org/a/27800867.html>.

3. Клименко О. Заходи спеціально-кримінологічної профілактики незаконного поводження зі зброєю / О. Клименко // Вісн. Акад. митної служби України. Серія: Право. – 2010. – № 2. – С. 140–144 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/vamsup_2010_2%285%29_25.

4. МВС: в Україні зростає незаконний обіг зброї [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.dw.com/uk/mvc-v-ukrayini-zrostaє-nezakonnij-obig-zbroї/a-18462327>.

5. Мельник В.І. Незаконне розповсюдження й обіг зброї як загроза громадському порядку в сільській місцевості / В.І. Мельник // Наук. вісн. Херсонського держ. ун-ту. Серія: юрид. науки. – 2016. – Вип. 2, т. 2. – С. 66–70 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.lj.kherson.ua/2016/pravo02/part_2/18.pdf.

6. Нелегальна зброя з Донбасу: чому від вибухів гранат гинуть люди по всій Україні і як з цим боротися // Сьогодні. – 2015. – 13 вересня [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ukr.segodnya.ua/ukraine/nelegalnoe-oruzhie-iz-donbassa-pochemu-iz-za-nego-gibnut-lyudi-i-kak-s-etim-borotsya-648198.html>.

7. Обіг зброї в Україні регулюється незаконними інструкціями МВС, – юрист [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://hromadskeradio.org/programs/rankova-hvylya/obig-zbroyi-v-ukrayini-regulyuyetsya-nezakonnymu-instrukciyamy-mvs-yuryst>.

8. Робак В.А. Незаконне поводження з вогнепальною зброєю / В.А. Робак // Часопис Київського ун-ту права. – 2013. – № 2. – С. 294–296 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://kul.kiev.ua/images/chasop/2013_2/294.pdf.

Межевська Лілія Володимирівна
викладач кафедри цивільного права та процесу
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

НАПРЯМКИ ПРОТИДІ ПРОФЕСІЙНІЙ ЗЛОЧИННОСТІ У СУЧАСНИХ УМОВАХ

З проголошенням незалежності в Україні розпочався динамічний процес творення демократичної, правової держави. Напрямки цього процесу оновлення торкнулися практично усіх сфер життя українського суспільства.

Особливе місце серед проблем, пов'язаних із творенням української держави, посідають проблеми протидії професійній злочинності. Для України на сучасному етапі розвитку і реформування вони є актуальними, оскільки упродовж останніх років однією з найбільш небезпечних загроз національній безпеці є зростання злочинності суспільства, а саме: злочинності у професійній діяльності. Професійна небезпечність злочинності, а особливо організованої, полягає в тому, що вона веде боротьбу за оволодіння усіма цінностями, створеними теперішнім та попередніми поколіннями. Українська держава та суспільство в цілому реалізують свої зусилля у протидії професійній злочинності за такими напрямками:

1) запровадження заходів, спрямованих на матеріальні та духовні ресурси, які поліпшують добробут життя народу, підвищення його інтелектуального розвитку та потенціалу, що складає передумови для зменшення зростання злочинності в державі;

2) встановлення і застосування кримінально-правових норм для захисту інтересів і прав своїх громадян та суспільства від злочинних посягань об'єктів злочинного впливу;

3) удосконалення механізму розподілу бюджетних коштів, забезпечення гарантованих соціальних стандартів, у першу чергу для малозабезпечених верств населення;

5) боротьба з бідністю шляхом створення нових робочих місць, підвищення рівня оплати праці, надання адресної матеріальної допомоги;

6) проведення соціально орієнтованої молодіжної політики, спрямованої на створення належних умов для самореалізації і творчого розвитку молодого покоління, забезпечення більш-менш рівних можливостей для вертикальної соціальної мобільності, що сприятиме зростанню прошарку просоціально орієнтованої молоді при одночасному зменшенні деліквентної її частини;

7) поліпшення морального мікроклімату в суспільстві, відновлення системи виховання підростаючого покоління, запровадження моральної цензури у ЗМІ, розширення поля можливостей для легальних заробітків;

8) проведення просвітницько-роз'яснювальної роботи по прищепленню навичок правомірної адаптації населення до нових ринкових реалій життя, нової системи цінностей і життєвих пріоритетів, сучасних поглядів на взаємовідносини між державою і громадянином;

9) розвиток муніципальної інфраструктури в регіонах, програм доступного кредитування;

10) забезпечення першим гарантованим робочим місцем випускників навчальних закладів;

11) подолання «руїни» на селі та на інших депресивних територіях, створення робочих місць та нормальних побутових умов, щоб зупинити відтік молоді до перенаселених обласних центрів.

Окреслюючи поняття злочину, встановлюючи коло і зміст злочинного діяння, кримінальне законодавство завжди передбачає покарання за нього. Без кримінального покарання втрачають сенс будь-які кримінально-правові

заборони. Воно виступає як правовий наслідок за вчинення злочину у професійній сфері [1, с. 77].

Ці ідеї набули розвитку у дослідженнях українських вчених: Л.В. Багрій-Шахматова, І.А. Близнюка, О.М. Джузи, М.І. Коржанського, О.М. Костенка, В.О. Глушкова, О.І. Коваленка, А.Х. Степанюка, Ю.Л. Титаренка, В.П. Філонова, І.П. Лановенка, В.В. Леоненка, В.В. Скибицького, В.Т. Трубнікова, В.М. Марченка, М.І. Бажанова та інших.

Заходи протидії професійній злочинності в усіх її проявах повинні здійснюватися на загальносоціальному, спеціально-кримінологічному та індивідуальному рівнях. На загальносоціальному рівні повинні бути ліквідовані протиріччя, які виникли у процесі переходу економіки на ринкові умови та у процесі приватизації державного майна. Від влади потрібні кроки, спрямовані на реальне підвищення стандартів життя населення, створення умов для законного отримання достатніх для життя людини та її родини доходів. Нагальною є необхідність здійснення комплексу заходів для морального оздоровлення суспільства, впровадження дійсних моральних цінностей в життя населення [2, с. 712].

Ефективним засобом індивідуальної профілактики професійної злочинності повинен стати адміністративний нагляд за професійними злочинцями, які звільнилися з місць позбавлення волі і на шлях виправлення не стали. Його слід здійснювати з урахуванням індивідуальних якостей особи, до якої він застосовується. Назріла необхідність розробити узгоджену програму ресоціалізації осіб, які звільняються з місць позбавлення волі: надання їм допомоги при реєстрації та працевлаштуванні, встановленні та відновленні соціально корисних зв'язків, у тому числі і з членами родини, нейтралізація негативного впливу на них з боку професійних злочинців.

Для адекватної оцінки стану професійної злочинності та здійснення протидії необхідним є вдосконалення форм статистичної звітності щодо обліку злочинів, які вчиняються професійними злочинцями. Ймовірність вчинення повторного злочину багато в чому залежить від реагування на перший злочин, а оцінка особи, яка вчинила повторний злочин, – від того, наскільки її особливості були ураховані при кваліфікації, призначенні покарання та його відбуванні. Своєчасне розкриття злочину, його правильна кваліфікація, призначення оптимального покарання, застосування необхідних засобів для виправлення засуджених, ресоціалізація після звільнення буде сприяти зниженню ймовірності повторного вчинення злочину [3, с. 164].

Підводячи підсумок викладеному матеріалу, слід констатувати, що існуюча система протидії професійній злочинності є застарілою та такою, що не ураховує сучасні реалії. Нова система повинна відповідати таким вимогам: по-перше, повинна бути комплексною як по заходах, що проводяться, так і по виконавцях, які їх здійснюють; по-друге, мати широкі можливості для взаємодії відповідних суб'єктів; по-третє, заходи протидії повинні бути максимально концентровані на даній проблемі та деталізовані. Необхідно

визначити спільні скоординовані заходи, спрямовані на профілактику професійної злочинності, підвищення ефективності протидії злочинності на території держави та за її межами.

1. Зелінський А.Ф. Корислива злочинна діяльність / Зелінський А.Ф., Коржанський М.Й. – К., 1998. – 77 с.

2. Закалюк А.П. Курс сучасної української кримінології: теорія і практика : у 3-х кн. / А.П. Закалюк. – К., 2007. – Кн. 2. – 712 с.

3. Бедриківський В.В. Бандитизм: соціально-правовий і кримінологічний аналіз : монографія / Бедриківський В.В., Литвинов О.М. – Х., 2009. – 164 с.

Проценко Олена Антонівна

викладач кафедри соціально-гуманітарних
дисциплін Криворізького факультету
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

АРГОТИЗМИ У МОВЛЕННІ ЗЛОЧИНЦІВ

Актуальність дослідження зумовлена необхідністю вивчення специфіки перекладу арготизмів, слів, характерних для людей, які свідомо прагнуть зробити свою мову незрозумілою для інших.

Традиції досліджувати мову як соціальне явище були закладені В. Жирмунським, О. Береговською. Досить значний внесок у проблему арготизмів зробили О. Горбач і Й. Дзендзелівський. На сучасному етапі соціальні діалекти української мови досліджують Л. Ставицька, Н. Шовгун, І. Щур та ін.

Мета дослідження – проаналізувати особливості використання арготизмів у мовленні злочинців.

Найвиразнішу групу жаргонізмів становлять ті, які побутують у молодіжному середовищі (учнівському чи студентському). Таке мовлення називають *сленгом*. До речі, запозичене з англійської мови слово *сленг* і перекладається як *жаргон*.

Різновидом жаргонізмів є *арготизми* – умовна, засекречена говірка певної групи людей, об'єднаних переважно за соціальним станом і родом занять, яка характеризується зумисним набором слів і виразів, незрозумілих для сторонніх. Це спеціальний мовний код антисоціальних елементів, для яких важливо приховати свої наміри від людей, які не належать до їхнього кола. Мова певних соціально замкнутих груп (злодіїв, волоцюг і т. д.) називається *арго* (фр. *argot* – замкнутий, недіяльний). Це засекречена, штучна мова злочинного світу, відома лише посвяченим і існуюча також лише в усній формі. Як зауважує В. Жирмунський, арго – «своєрідний пароль, за яким пізнають один одного декласовані, й потужний засіб професійної організації в умовах гострої соціальної боротьби» [5, с. 119].